

[Aksel Larsen.]

at faa inkorporeret fremmede Nationaliteter. Men vi vil erindre Regeringen om, at man ikke blot bør interessere sig for at yde Støtte til Danskheden Syd for Grænsen, men at man bør interessere sig, og maaske interessere sig nok saa meget, for økonomisk og nationalt at støtte og ophjælpe det danske Sønderjylland, saa vi endelig kan faa slettet det Skel, der endnu 25 Aar efter Genforeningen faktisk findes ved Kongeaaen.

Regeringens Erklæring er noget forbeholden med Hensyn til Udenrigspolitikken. Den siger kun, at vi har tilsluttet os De Forenede Nationer og naturligvis vil paatage os de Forpligtelser, der følger deraf, og samtidig, at vi vil stræbe efter et godt Forhold til de nordiske Lande og Folk. Jeg finder, at dette er alt for kortfattet. Jeg mener, at Regeringen maa give mere udførlig Besked. Jeg er, hvad Forholdet til Udlandet angaar, fuldkommen enig i de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og jeg vil altsaa henstille til Statsministeren og Udenrigsministeren at give tydelig Besked om deres Synspunkter. Dette er saa meget mere nødvendigt, som den højtærede Statsminister i et Ministermøde i Samlingsregeringen i Eftersommeren syntes uenig med det øvrige Ministerium i Spørgsmaalet om en Afvisning af Vestblokplanerne. Udenrigspolitikken angaar hele Folkets og Landets Vel, den skal ikke afgøres, uden at Folket kender den, og derfor maa Folket have klar Besked om Regeringens Stilling i denne Sag.

Regeringserklæringen er ligeledes ubestemt, hvad den kommende Forsvarsordning angaar. Nu kan det naturligvis være umuligt paa nærværende Tidspunkt at fastsætte, hvordan Forsvarsordningen skal være rent teknisk set; derimod er der ikke noget, der taler for at udskyde Spørgsmaalet om Forsvarets Demokratisering, saa at vi kan faa en virkelig Folkehær, gennemsyret af demokratisk Aand, og faa opbygget et omfattende frivilligt Hjemmeværn. Hvordan Vaabnene end udvikles, og hvilken Betydning Atombomben end maatte faa, saa er dog alle sagkyndige enige om, at efter Erfaringerne fra sidste Krig og efter Erfaringerne fra Sabotageaktionerne og Tiløbene til Partisankamp herhjemme, vil det

netop have størst mulig Betydning, at saa stor en Del af Folket som muligt er fortrolig med Vaabenbrug, og derfor mener vi ikke, man kan lade Spørgsmaalet om Hjemmeværnets Udbygning vente, indtil man fastlægger Rammerne for den nye Forsvarsordning.

Vi vil ogsaa meget gerne have at vide, hvordan Regeringen stiller sig til Overførelse af Modstandsstyrkernes Delingsførere til Befalingsmandsstillinger i Hær og Flaade. Saa vidt jeg ved, er der 1 200, der har meldt sig, og jeg skulde jo tro, at Flertallet af dem maatte være egnede til at blive Befalingsmænd i Hær eller Flaade. Vi vil gerne have at vide, hvad Regeringen foretager sig for at fremme denne Sag.

Vi vil ogsaa gerne have at vide, hvorfor Forsvarsministeren og den kommanderende General er saa langsomme med Hensyn til Undersøgelse vedrørende de Officerer, hvis Navne findes i Bovrup-Kartoteket. Hvad enten disse Officerer er kommet i Bovrup-Kartoteket med Rette, fordi de selv har meldt sig ind i Fritz Clausens Parti og svoret ham og Hitler Lydighed, eller de er kommet der ved et Falskneri, skulde man synes, det var nødvendigt hurtigt at faa opklaret dette enkle Spørgsmaal, og det er mig ufatteligt, at det har skullet gaa saa langsomt, som det hidtil er gaaet.

Hvad Udrensningsspørgsmaalet i øvrigt angaar, hvad angaar Behandlingen af Landsforrædere, Værnemagere og dermed ligestillede, siger Regeringserklæringen absolut ingenting, og det finder jeg noget urovækkende.

Der er i Regeringserklæringen et Afsnit om en Fortsættelse af den parlamentariske Kommissions Arbejde, og det kan jeg for saa vidt godt tilslutte mig. Jeg mener ogsaa, det vilde være heldigt, om man i denne Kommission fik nogle Medlemmer ind, som ikke stammer fra Rigsdagen, men saa afhænger det ganske vist af, hvem man har tænkt sig at sætte ind i Kommissionen. Jeg tror ikke, man skal bruge nøjagtig det samme Kommissorium, som man havde for den Kommission, der arbejdede før Valget. Jeg tror, man skal ændre det paa et enkelt Punkt, saaledes at Kommissionens Afhøringer og Undersøgelser ikke alene bliver principielt offentligt tilgængelige paa den Maade, at de udgives i Bogform, naar de er færdige,